

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 31 MAJA V. S. 1813 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg, dnia 21 Maja v. s.

Jenerał Infanteryi, Xiążę Łobanow-Rostowski naymilościwiey mianowany kawalerem orderu ś. Równopostolskiego Xiążęcia Włodzimierza, pierwszey klasy, wielkiego krzyża.

Jenerał Infanteryi Barklay - de - Tolli naymilościwiey udarowany brylantowanemi znakami orderu ś. Alexandra Newskiego.

Jenerał Leytnant Saken naymilościwiey mianowany kawalerem orderu ś. Alexandra Newskiego.

Jenerał Intendent 3ciego zachodniego woyska, Aktualny Radca Stanu, Rachmanow, naymilościwiey mianowany kawalerem orderu ś. Równopostolskiego Xiążęcia Włodzimierza, drugiey klasy, wielkiego krzyża.

Gubernator Cywilny Włodzimierski, Aktualny Radca Stanu, Suponiew, Jenerał Major Begiczew i Jenerał Major artylleryi Bucholtz, naymilościwiey mianowani kawalerami orderu ś. Anny 1szej klasy.

Inspektor kwarantanny w Mohilewie, Radca Stanu Nawrocki, naymilościwiey mianowany Aktualnym Radcą Stanu. (P. P.)

Ryga 24 Maja.

Dziś przeciągała przez nasze miasto pierwsza Brygada rezerwowej artylleryi konney. Piękność ludzi, dział i koni w radośne wszystkich wprawiała zadziwienie. (Zuschauer.)

WIADOMOSCI URZĘDOWE OD WOYSKA.

Jenerał Infanteryi Barclay - de - Tolli donosi Jego Imperatorskiey Mości, pod dniem 7 Maja.

Spieszę powinszować Waszey Imperatorskiey Mości zwycięstwa, w tey chwili odniesionego nad nieprzyacielem, który wielkie siły pod Königswartha zgromadził. Zupełnie on wypędzony został z tego mieysca, utraciwszy 4 działa i 1500 ludzi jeńców, w liczbie których znajdują się 1 Jenerał Dywizyyny i 1 Jenerał Brygady, i nadto wielką liczbę w poległych: teraz ścigają go już o 3 wiorsty. W prawey stronie od Königswartha, Pruski korpus Yorka, ciągle na nieprzyaciela mocny rzuca ogień, i co godzina dzielniey go naciska. Zwycięstwo to w terażniejszey chwili tém jest świetniejsze, że Königswartha zupełnie oczyszczona, a nieprzyaciel przez jednę tylko 18tą dywizyą naszą odparty został; posłana zaś na pomoc dla niey 9ta dywizya, tylko co zaczyna teraz do rozprawy wchodzić. Na wzmocnienie korpusu Yorka wysyłam 3 bataliony naszych grenadyerów; korpus ten w strasznym jeszcze jest ogniu, a ja będę go wspierał i więcey podług potrzeby. W tey chwili odbieram wiadomość, że już do 10ciu dział na nieprzyacielu zdobyto.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Wroclaw dnia 17 Maja, n. s.

Pospieszam z udzieleniem ci radośney i ważney nowiny, którą Jenerał Gubernator prowincyi Śląskiej, Hrabia v. Götze, przeszley nocy przez gońca otrzymał; to jest: że pomiędzy Austryą, Rosyą i Prusami przymierze aliansu zostało formalnie zawarte.

Dziś z rana o godzinie 6tey Jenerał v. Götze naszego Xiążęcia o tey nowinie uwiadomił. (Zukch.)

(W teyże Gazecie w inném mieyscu czytamy:)

(Podług wiadomości ze wszzech miar godnych wiary, w dniu 24 (12) Maja, znaczny korpus woysk Austriackich złączył się z woyskami Monarchów sprzymierzonych: po czém woysko Francuzkie swój odwrót natychmiast rozpoczęło. Twierdzą, że Drezno jest już w rękę woysk sprzymierzonych.)

Z listu jednego Officera Pruskiego z Baruth dnia 20 Maja w południe o godzinie 12tey.

„Wczoray z rana o godzinie 3ciey, pociągnęliśmy tu z Mittenwalde, i w godzinę potém poszliśmy do Goltzen, dziewięć mil od Berlina. Nieprzyaciel cofnął się przed nami w naywiększym pośpiechu. Tey nocy Rotmistrz Blankenburg, napadłszy w 70 koni w Luckau na tylną straż Francuzką, do 40 Officerów i przeszło 200 szeregowych wziął w niewolę.

Magdeburg i Wittenbergsą od woysk Rossyyskich opasane.

W pozycyi między Potsdamem i Mittenwalde, stoi wystarczający do odparcia wszelkiey napaści korpus woyska naszego: my zaś we 20,000 ludzi idziemy za nieprzyacielem w kierunku prostym przez Luckau, Kalau, do Elsterwerda.

Allians z Austryą został woyskom naszym urzędowicie ogłoszony. (Zuschauer.)

Wroclaw, dnia 11 Maja n. s.

Gazeta tuteysza umieściła wczora odezwe Szląskiego Rządu Wojenno - Guberskiego, przez którą kray ten powołnie się do jak nayspieszniejszego formowania ziemskiego uzbroienia. W odezwie tey między innymi czytamy: „Wspomnienie na wielką bitwę d. 2go t. m., świętą jest i dzielną pobudką do koniecznego formowania woyska ziemskiego; owocem wylaney krwi bohaterów, którzy tam walczyli; nagrodą niebezpieczeństw, na jakie się tam wystawiali Król nasz ukochany i Xiążęta Jego domu, jest ów pożądany pokóy, który da kiedyś oyczyźnie naszey swobodę i trwałe bezpieczeństwo. Kto dla takiego pokoju nie poświęci z ochotą wszystkiego, ten nie zasługuie, aby kosztował poświęconych jego owocow.„ (P. P.)

Wurschen (w Saxonii), dnia 17 Maja n. s.

Z naywiększém ukontentowaniem dla wszystkich dobrze myślących, a szczęściem dla całych Niemiec, sprzymierzone Rossyysko-Pruskie woyska, codziennie obcinają skrzydła niekarnemu i rozpustnemu Napoleona woysku, które ze wszzech względów do szarańcchy przyrównać można. Wczora przybył do woysk sprzymierzonych Rossyyski Jenerał Barklay-de-Tolli, z woyskami pod jego dowództwem zostającemi; tył zaś nieprzyacielowi, podług powieści, Austriacy wziąć mają. Zawczora był na obiedzie u Imperatora Rossyyskiego i cały dzień u tego Monarchy bawił poseł Dworu Austriackiego Hrabia Stadion. Te goż dnia przybiegł do Imperatora goniec od Rossyyskiego Jenerała Sakena, z doniesieniem, o zajęciu miasta Krakowa przez woyska Rossyyskie, i o rozbroieniu reszty woysk Polskich.

Waleczny Rossyyski Jenerał Miloradowicz, w nadgrode wielkich zasług i czynow swoich, któremi się on równie na polach oyczyzny, jako i w dalekich od niey krajach, zaszczycił, przez Imperatora Rossyyskiego wyniesiony został na dostojność Hrabiego. (Pocz. Póln.)

Z tegoż miejsca, dnia 20 Maja, n. s.

W tey chwili doszła nas przyjemna wiadomość o zwycięstwie, dnia wczorayszego przez Rossyyskiego Jenerała *Barklaia-de-Tolli*, odniesioném nad wojskami Francuzkiemi, które zupełnie zniesione zostały. Utarczka była między *Hoyerswerda* i *Königs-wartha*. Francuzi utracili 10 dział, w niewolą im zabrano 1go Jenerała i około 2000 ludzi rang niższych; na placu zaś poległ 1 Jenerał i wielka liczba Sztabs i Ober Officerów i żołnierzy. Francuzi nie oglądając się przed Rossyanami uciekali. Dzięki Nanyższemu. Rzeczy wybawicielowi *Germanii* pomysłnie i szczęśliwie idą. — Mówią, że Jenerał *Barklaide-Tolli* udarowany został orderem *ś. Jędrzeja*. (*Pozsta Północna*.)

Görlitz, dnia 20 Maja n. s.

Wojsko Jenerała kawaleryi Barona *Barklaia de Tolly*, połączyło się z wojskami zgromadzonymi pod wodzą Jenerała Hrabiego *Wittgensteina*, i składa prawie skrzydło. Wojsko Jenerała *Blüchera* stoi pod *Hochkirchen*: kwatery Jenerała Hrabiego *Wittgensteina* jest w *Steindorf*. Codziennie tędy przeprowadzają jeńców wszelkiego narodu. Przed dwoma dniami prowadzono tędy znaczną liczbę Kroatów, z dawniejszego *Szluńskiego* regimentu granicznego, których Rossyanie, jako ludzi swojego pokolenia, wyznających jedną wiarę i dawnych Austryackich poddanych, przy swoich tornistrach zostawili, i w niejaki sposób udarowali wolnością. Spodziewamy się, że ci waleczni ludzie wkrótce za też samą sprawę walczyć będą, za którą ich naród od roku 1792 we czterech woynach wiernie służył prawym swoim Monarchom.

Kozacy niespodzianie na nowo ukazali się pod *Dreznem*. Osm tysięcy tey lekkiey kawaleryi, pod 14stą różnemi dowódcami, między któremi nam *Prendela*, *Łańskiego* i *Emmanuela*, mianują, dręczą z tyłu, i w ustawiczną trwożę wprawiają wojsko nieprzyjacielskie, które się w bardzo niewygodnym położeniu, wśród zniszczonego i wycięzonego kraju znajduje. Podług zeznania jeńców, żołnierze Francuzcy przez dni trzy żadney nie mieli żywaości. Dezercya prócz tego jest wielka, a z powodu bliskości gór Czeskich bardzo łatwa. Dwa bataliony Kroatów w całej swojej massie poszły. Wczoray przybył tu znaczny hufiec Hiszpanów.

Spodziewamy się, że w tych dniach zacznie się tu formować Niemiecko-Saski korpus pod wodzą Jenerała *Thielmann*, Półkownika *Carlowitz*, i innych dobrze myślących oficerów. (*Zuschauer*.)

Stralsund dnia 15 Maja n. s.

Miasto nasze ponosi teraz tak liczny kwaterek, że w tey chwili niepodobnaby mu było więcej wojska pomieścić.

Wczoray częścią tu, częścią do *Greifswald* przybyło 50 okrętów przewozowych, które żołnierzy, konie, działa, i t. p. przyniosły. Pięć fregat stoi jeszcze przy wyspie *Rugen*.

Stralsund d. 19 Maja.

J. K. W. Xiążę następca tronu na dniu 17 t. m. z *Carlsrony* pod *Perth* do *Moenchgut* wylądował, i zaraz potem udawszy się do zamku Królewskiego w *Putbus*, gdzie przytomni Jenerałowie Baron *Adlercreutz* i Baron *Sandels* na jego przyjęcie oczekiwali, noc tam przepędził. Wczoray zaś o godzinie 7mej wieczorem tu przybył, od całego Jeneralitytu i członków Królewskiego rządu uroczyście przyjęty.

Stralsund dnia 20 Maja.

Dnia wczorayszego przybył tu Xiążę *Cumberland* z orszakiem swojej służby, i Xiążę następca tronu natychmiast go odwiedził — Dziś pięć batalionów wojsk Szwedzkich wyruszyło ku *Elbie*, jutro zaś więcej wojska udaje się w tęż drogę. Do tey pory w *Pomeranii* i w *Meklemburskiem* znajduje się 24,000 Szwedów — Wyprawa w *Gotenburgu* przygotowana siadła już na okręty, równie iak kawalerya w *Carlsronie*. Xiążę Następca Tronu na wyspie *Rugen* do Deputowanych Stanu Szlacheckiego powiedział: „Wie-

„leście strat i cierpień ponieśli: lecz, jeżeli Szwedzi w tey walce nie zginą, wszystko to wam nadgro-

„dzone bydź musi. „ (*Zuschauer*.)

Hamburg d. 21 Maja.

Dnia dzisiejszego po południu wojska Szwedzkie weszły do miasta naszego. Xiążę następca tronu postanowił bronić Miast Hanzeatyckich i oswobodzić *Hannover*. Pod jego dowództwem działać ma 32,000 Szwedów, którzy przez Rossyan, Anglików, i Prusaków wzmocnieni wojsko najmniej od 60,000 ludzi składać będą. Znajdujące się już nad *Elbą* liczne korpusy, mają nieodwłocznie przebydź tę rzekę, i wkrótce nieprzyjaciela z okolic naszych wypędzić.

Pozawczoray przysłane tu na naszą obronę wojska Duńskie otrzymały z *Kopenhagi* rozkaz opuszczenia Hamburgskiej ziemi. Rozkaz ten wypełniony został tegoż dnia wieczorem, a zaraz o drugiej po północy Francuzi z *Feddel* i z bateryi w pobliskości wzniesionych żywy ogień do miasta rozpoczęli. Bateriae nasze odpowiadały im z równą żywaością, i około trzeciej godziny do milczenia nieprzyjacielskie przywiodły. Szkoda przez to strzelanie nam zrządzona jest mało znacząca, ieden człowiek z mieyskiej gwardyi zabity, a 5ciu lub 6ciu lekko ranieni. Przeszłej nocy spodziewaliśmy się odnowienia tey samey sceny, lecz oprócz kilku wystrzałów z naszej strony wszystko zostawało w spokoyności; dziś przybycie walecznych i pięknych wojsk Szwedzkich uspokoiło wszelkie obawy, męstwo mieszkańców zostało ożywione, i zniknęła wszelka wątpliwość względem oczekiwanej od Szwedów pomocy. (*Zuschauer*.)

Poznań, dnia 16 Maja n. s.

Rossyyski Jenerał infanteryi, Hrabia *Langeron*, za dystyngowanie się w czasie szturmowania miasta *Torunia*, najmiłociwiej ozdobiony orderem *ś. Jerzego* drugiej klasy, wielkiego krzyża. — Słyszymy tu opowiadających następną anekdotę, która się zdarzyła podczas szturmowania wspomnianego miasta: Dnia 14 (2 d. s.) kwietnia, do jednego z przykopów, przez wojska oblegające zrobionych, wleciała bomba i upadła pod nogi Półkownika *Poltorackiego*, Szefa półku *Naszeburskiego*; w bliskości jego znajdowali się wtedy dwaj Officerowie Pruscy i czterey żołnierze Rossyyscy. Każdy niechybną śmierć dla siebie widział. W teyże chwili grenadyer z półku *Naszeburskiego*, *Stiepan Afanasjew*, obiema rękami bierze tę bombę i wyrzuca ją na drugą stronę wału, z przodu przykopów wzniesionego. Bomba upadłszy, pękła, nikomu najmniejszey nie uczyniwszy szkody. Jenerał *Barklaide-Tolli*, za uczynioném sobie o tey rzeczy od Jenerała Hrabiego *Langerona*, pod jego dowództwem zostającego doniesieniem, wraz na mieyscu, tak odważnego żołnierza nadgrodził znakiem dystyngcyi orderu *ś. Jerzego*. (*P. P.*)

Kopenhaga, dnia 8 Maja n. s.

Imperatorsko-Rossyyski Jenerał Leytnant, Xiążę *Dolhoruki*, który tu z szczególnymi poleceniami kilka tygodni bawił, teraz ztąd na powrót wyjechał. Dnia 5go miał on u Króla audyencyą pożegnania, po której otrzymał przyslaną sobie od Króla tabakierę z portretem tego Monarchy. Poczem Xiążę pożegnał Królową, Xiążęta i Xiężniczki Królewskiego domu. Dnia jutrzejszego wyjechał ztąd do *Hamburga*. Kamerher Hrabia *Moltke*, który po przybyciu tu Xięcia *Dolhorukiego*, wysłany został do głównej kwatery Imperatora Rossyyskiego, dotąd tam bawi.

Król Szwedzki mianował kawalerem orderu północney gwiazdy Barona *Binder-Kriegelsteina*, Pełnomocnika w interessach Austryackich, zostającego przy Dworze Sztokholmskim. (*P. P.*)

Londyn d. 4 Maja n. s.

Podług ostatnich wiadomości główna kwatery Króla *Józefa* była w *Walladolid*, wojska środkowe w *Cuellar*, a wojska południowe w *Madrycie*. Jednakże ciężkie bagaże Francuzkie z rozkazu *Napoleona* poszły do *Vittoria*. Na dniu 8mym Marca ie-

szcze znaczny transport pieniędzy, amunicyi, mundurów, i t. d. oraz 5,000 ludzi z Francyi tam przybyły. Przy opuszczeniu Prowincyi Leon, Francuzi zabrali wszelką żywność, albo w niskiej cenie sprzedali mieszkańcom — Jenerał Włoski *Palombini*, oblegał w *Marcu Castro Urdiales* w *Biskai*; lecz przez Jenerała *Mendizabal*, który z dywizją *Longa* tam nadciągnął, do ucieczki przymuszony 600 ludzi utracił. Wojska jego największe nadużycia w tamtych stronach popełniały.

Statek jeden z *Porte-Re*, z *Malty* przybyły, który żegluga swoję w ósmiu dniach odbył, przywiózł wiadomość, że na tej wyspie odkryto spisek, który 4go Czerwca, w dzień urodzin Króla W. *Brytanii*, miał wybuchnąć. Anglicy zwykli ten dzień uroczystość obchodzić, tudzież święcić go przez parady i obróty wojenne. Żołnierze w ten czas odbierają żołd podwójny, i załoga wychodzi z twierdzy na pole dla odbycia wojskowych ćwiczeń. Sprzysiężeni mieli, korzystając z tego momentu, opanować bramy twierdzy. Siedemnaście osób, naczelników spisku, poszło do więzienia, a z liczby 80,000 cudzoziemców, z Francyi i Włoch powiększanej części przybyłych i na tej wyspie mieszkających, przeszło 40,000 odebrało rozkaz opuszczenia *Malty*. Z tego powodu Rząd przedsięwziął iak najsurowsze środki ostrożności względem wszystkich przybywających cudzoziemców. Zaden odtąd na ląd wysiąść nie może, i każdy zostaje pod dozorem i odpowiedzią Kapitana okrętu, na którym przyplynał.

Londyn dnia 27 Kwietnia n. s.

List z *Halifax* pod dniem 25 Lutego donosi, co następuje: „Sir. *Jerzy Prevost* udał się do *Montreal*. Jest on od wojsk swoich kochany, a boją się go Amerykanie. Jest rzeczą pewną, że Stany zjednoczone znacznie spuściły z tonu, otrzymawszy wiadomość o zupełnym zniszczeniu wojska Francuzkiego w *Rossyi*. Rozumiemy, iż teraz nie byłoby rzeczą trudną zbliżyć się z niemi do przyjacielskich układów — Sir *J. B. Waaren* krąży przy brzegach Ameryki, i zabiera lub niszczy to wszystko, co tylko na drodze swojej znajduje — W *Flessyndze* stoją fregaty z rozpostartymi żaglami, i w ostatnich dniach przybyło tam kilka liniowych okrętów. Twierdzą, że te fregaty mają się udać na morze, że uzbrojenie pozostałych okrętów jest bardzo nikczemne, i że w tych okolicach mało się wojska znajduje. Nie dawno pewny cudzoziemiec, od mieszkańców *Dortrechtu* i przyległych okolic, z propozycjami do Anglii wysłany został. (*Zuschauer.*)

Londyn, dnia 25 kwietnia n. s.

Bill o Katolikach ma być niebawnie Izbie niższej przedstawiony. Uwaga Komitetu szczególnie zwrócona była na projektowane wyłączenie Katolików od urzędów, i nakoniec to wyłączenie ma być tylko ograniczone urzędem Kanclerza i najwyższego Rządcy w obudwu krajach, tudzież urzędem Lorda - Namiestnika w *Irlandyi* — Gdy rzecz tę roztrząsano w Izbie niższej, Pan *Neuport* miał następną mowę:

„Gdyby ten interes w tychże samych okolicznościach, jakie zachodziły podczas ostatniego posiedzenia, był roztrząsanym, zostawiłbym Izbę w tém samym wrażeniu, które na niej mowy przyjaciel moich (*PP. Grattan* i *Plunkett*) sprawiły; lecz tego roku przyczytny się, niestety, do głównego pytania nowe okoliczności, które odpowiedziały za nadto oczekiwaniu tych, którzy je umyślnie dla własnego zysku zrażdzili. Zadawano sobie nadzwyczajną pracę dla przekonania ludu, że interes ten ma wpływ na bezpieczeństwo, a nawet na samę exystencję Religii. Przedmiot tak ważny, nie mógł nie być według zdania mego dosyć wczesnie rozstrząsnionym, z tém wszystkiém mniemam, iż Biskupi, jako celniejsi członkowie Kościoła, mogli się byli wstrzymać od tak czynnego uczestnictwa i takich starań w podawaniu Izbie złego wyobrażenia o Katolikach w owej chwili, w której to główne pytanie ściśle i bezstronnie roztrząsaném

bydź miało. Zamiast trzymania się w granicach mądrego umiarkowania, zanoszono nowe i najościejsze skargi na znaczną część mieszkańców tej wyspy, i wystawiano je tak, jak gdyby niepodobienstwem było odpowiedzieć na nie coś gruntownego. Wziąłem sobie przeto za obowiązek, zbijać te okropne potwarze. W reszcie sądzę, że zasługuje na dokładny rozbiór to pytanie: czyli jakowy inny naród może być z położenia i szczególnych stosunków w tym względzie do nas niejako podobnym? Zaczny mój przyjaciel (*P. Grattan*) przytoczył Węgry; co się zaś mnie tycze; przypominam sobie, że po wystawieniu w tej mierze Szwajcaryi za przykład, mówiono, iż wiele rzeczy, dobrych dla krajów małych, do większych i ludniejszych zastosować nie można; ależ Węgry są obszernym i zaludnionym krajem, liczą one 7 milionów mieszkańców, którzy przed kilku wiekami podzieleni byli na rozmaite sekty. Liczą w nich tyleż Lutrow i Kalwinów, ile jest Katolików, których wiara jest tam panującą. Doświadczyły także i Węgry, co to są prawa wyłączające; a spustoszenie kraju długimi niezgodami, było skutkiem tego doświadczenia. Lutrzy wezwali Turków na pomoc, a kraj był nie raz teatrem srogiego zniszczenia. Skoro potem *Marya Terezza* użyła łagodnej polityki, przywróconą została spokojność. Później nieograniczone rozciągnięcie praw obywatelskich na wszystkie klasy ludu i sekty; bez różnicy religii, zaprowadziło tak ścisłą jedność i zgodę w tym narodzie, iż Węgrzy byli pierwszymi, którzy pomysłny dali odpór zwyciężkiemu *Napoleonowi* orężowi, i którzy mu, gdy w *Wiedniu* prawa dyktował, powiedzieli, że tu musi być kres pysznego jego zawodu, Katolickie zaś *Mocarstwo* (rzekł daley *P. Neuport*) dało ten przykład tolerancji, a przecieź codziennie prawią nam z krzykiem, iż wiara Katolicka nie przypuszcza żadnej tolerancji dla innej od niej różniącey się wiary. Jednakże nie ma w owym kraju co do praw obywatelskich żadnej między Katolikami i Protestantami różnicy; a przytłumienie dawnego rozjątrzenia, jednomyślne i prawe czucia ludu, tudzież przywiązanie wszystkich do jedneyże konstytucyi, przypuszczającey ich do równego użycia przywilejów i korzyści, są wyraźnym dowodem wybornej polityki. Prawda (rzekł daley *Mówca*), że to nieograniczone przypuszczenie do praw, nie bez żywego oporu Hierarchii Kościelnej nastąpiło; lecz niezmierna większość głosów na *Seymie*, złożonym przeszło z 900 członków, była za témże przypuszczeniem. Spodziewam się przeto, iż *Parlament* W. *Brytanii* i *Irlandyi* przyymie i naśladować będzie też samą politykę, i że we wszystkie osoby, dla których przeznaczonym jest przepisywać prawa, wpaść będzie podobną gorliwość o utrzymanie konstytucyi i pomysłności Królestwa. Byłoby to samochcąc zadawać kłamstwo doświadczeniu i wierzyć, że Katolicy nie mają wcale zdrowego rozumu, gdyby się obawiano, iż przy sprawiedliwym i łagodnym systemacie, przestaną być tak dobrymi obywatelami, jakimi się okazali nawet w owym czasie, gdzie ich z tylu praw ogołociono. Władza polityczna jest im już przyznana; albowiem przez dane im pozwolenie kupowania dóbr ziemskich, podał im *Parlament* środki do osiągnięcia władzy, a wolność wyboru przyznała wszystkim Katolikom tę władzę. Każdy, który to ostatnie pozwolenie bezstronnie uważa, a porównywa je z tem, którego się Katolicy w tej chwili domagają, uzna bezsprzecznie, iż, jeżeli kiedy jakie zachodziło niebezpieczeństwo, tedy było ono daleko większem w ten czas, gdy pozwolono tylu Katolikom mieć głos obojętny, aniżeli teraz, gdyby im dozwolono tej małej, pojedynczej wolności; bydź obranymi. Bo cóżby mogło czterech lub pięciu Katolików, obranych przez Protestantów, zdziałać w *Parlamencie* w porównaniu z tymi, którychby obrali Katolicy? Jak długo służyłem *Rządowi*, nie uznawałem za rzecz dobrą wzmiankować o tych prawidłach, których dziś bronie. Byłem w tej mierze tegoż samego zdania, jak

żenia, aby ludzie choiwi, podstępem fabrykacyi bawiący się, mając łacniejszą sposobność odmienny mój charakter imitować, nie przychodzili w czasie po satysfakcyi z fałszowanymi inskrypcjami, że odtąd aż do zupełnego władania dla bezpieczeństwa wszelki mój inskrypcyjny na jakakolwiek bądź sumę Dokument, nie inaczej przezemnie wydawanym będzie, jak tylko z świadectwem Pieczętarskim W. Ignacego Czyża Sędziego Oszmień, lub W. Hipolita Wołka Sędziego Gran: Pttu Nowogr: i z takowym tylko świadectwem a nie inny do opłaty obowiązujący mnie będzie, przez niniejszą publikacyą Publiczność zawiadamiam. Oszmień: Ziemskiego Sądu Prezydent — Samuel Wołk.

1 W. Winckiewicz wydał 1812 zbra 11 dnia Oblig na czer: zł: 400 Zydlowi Leyzerowi Dylonowi mieszkancowi Nieświskiemu, a Klasztor PP. Benedyktynek Nieświskich przymuszony tegoż W. Winckiewicza w takowej summie zabezpieczyć, gdy po zaszytych skargach rozpoczęte w Nieświżu śledztwo i opłata za temi Obligami rezolucyą JW. Mińskiego Wojennego Gubernatora Ilnatijewa wstrzymana została, przeto, aby nikt na pomienione Obligę pod utratą onych układów żadnych nie czynił, awizacyą potrójną ostrzega. Plenipotent Klaszt. Nieświsk. Benedykt. Józef Dukszynski.

D O N I E S I E N I A:

2 Podaie się do wiaosci dom, iż ktoby znalazł pulares Męki-tny, z różnemi rachunkami, kwitami familijnemi, notatkami, regestrami, kartkami, także desseniami i formami różnemi; także pudło, w którym znajdowało się 13 kółnierzykow haftowanych na nappiękniejszych muslinach lub batyftach, 8 czypkow haftowanych, 2 chufki, iedna białym, druga kolorami haftowane, 1 suknia ofiandyńska gładka cienka muslinowa, kilka łokci Angielskich bardzo pięknych i ciękich korón w zęby, 20 łokci bruxelskich i francuzkich korón w kilku kawałkach i innych wiele rzeczy; ma się zgłosić do W. Józefa Przysieckiego Kol: Rege: mieszkającego w Domie Justyna Abramowicza pod N. 205. a odbierze przyzwoitą nagrodę.

1 W tych dniach niewiadomo gdzie się podział małoletni chłopiec syn zagranicznego krawca Johana Liwena po imieniu Daniel mający lat 9, który nie znając pozycyi miasta, mógł zabiłkawszy się

znaleźć u kogokolwiek przytulenie. Zarządzący Policją w Wilnie uprasza, jeżeli u kogo znajdzie się pomieniony chłopak, zgłosić się do niego lub prosto do domu Malewskiego za Ostrą Bramą i tém pocieszyć w starości Oycy jego.

1 W Roku 1812 pierwszych dni Junii Oficer Prowiantski Nazraczow, przy Magazynie Telszewskim będący, do usług swej famii, i W. JP. Bielawskiej, przyjął donoszących córkę, imieniem Katarzynę, mającą teraz lat 12 i pół, wyjeżdżając przed wkraczącym nieprzyjacielem, takową dziewczynę z sobą wywiezł i dotąd nie odsyłał do rodziców, w mieście Telszach mieszkających; uprasza się Prześwietne Publicum, aby wiedząc o miejscu przebywania W. JP. Bielawskiej z swą córką i Katarzyną Zakiewiczówną raczyło Rodziców w Telszach będących uwiadomić Telsze dnia 12 Maja 1813.

Nikodem i Agnieszka Zakiewiczowie.

1 Sławetny Parfem Samczynski mieszczanin Kowelski zawarłszy szlub z Sławetną Petronellą Samczynską w mieście Kowlu przed laty ośmnastu, i ta po przemieszkaniu z nim czas niejaki, pomienionego Parfema, od lat już przeszło czteremnaście opuściła, gdy tenże przez różne wywiadywania się, i wydanych komunikacyach do innych Konsystorzow nadto i edyktach w Łuckiej Dyecezyi, gdzieby się pomieniona Petronella znajdowała, dotąd nie może powziąć wiadomości Która jeśliby gdzie znajdowała się, aby wiadomy o niej raczył zawiadomić Łucki Rzymско-Katolicki Łaciński Konsystorz. Parfem Samczynski.

L I C Y T A C Y A.

2 Uwiadamiam Prześwietną Publiczność, że w Maiętności Kowodno w Powiecie Zawileyskim na trakcie Poockim za Michaliszkami położonym, będą sprzedawac się przez licytacyą dnia czwartego Junii v. s. pozostałe rzeczy po s. p. Możeyce Pisárzu Ziem: Powiatu Zawileyskiego, to jest: konie wierzchowe i furmankowe, oraz zrzebce, karyta, kocz, drążki, bryczki, srebro stołowe, garderoba: futra, zegarki, broń: fuzye, pistolety, szabla Turecka, łuk, Antyk z sahaydakiem i strzałami ect. ect. na rzecz pozostałych sukcesorow małoletnich. Zyczący to kupować, na dzień determinowany 4 Junii zjadą do Dworu Kołodna.

Możeyko Stta Eysz: Pttu.

Od dnia 1 zbliżającego się miesiąca Lipca, odnawia się prenumerata półroczna, na Gazetę Kuryera Litewskiego, dla odbierających na Prowincyi przez Poczte, i będzie przyjmowana w Wilnie, w Expedycyi Gazetney Głównego Pocztańtu Litewskiego, a na prowincyach we wszystkich Kantorach i Expedycyach Pocztowych: płaci się na półrocze srebrem rubli siedm: kwartalowie przyjmowana nie będzie. Zyczący mieć tę Gazetę, raczą się wczesnie zgłosić do miejsc wskazanych, aby nie doznali przerwy w ciągłym odbieraniu Numerow.